

125. éve született Prof. dr. dr. hc. Berke Péter

Berke Péter 1899. július 8-án született az észak bácskai városban, Szabadkán, (ma Subotica néven szerbiai város). Itt töltötte gyermekkorát egy részét. Középiskolai tanulmányait az első világháború félbeszakította. Katonai behívás után az olasz frontra vezényelték. Leszerelése után 1919-ben megkezdte felsőbb tanulmányait a Keszthelyi Állami Gazdasági Akadémián. Befejezve tanulmányait, beiratkozott az Állatorvosi Főiskolára, ahol 1926-ban állatorvosi végzettséget szerzett. Magángyakornokként, majd tanársegédként dolgozott a Keszthelyi Gazdasági Akadémián. 1928-ban áthelyezték a Mosonmagyaróvári Magyar Királyi Gazdasági Akadémiára. 1935-ben az akkori földművelésügyi miniszter gazdasági akadémiai rendes tanárrá és tanszékvezetővé nevezte ki a Keszthelyi Magyar Királyi Gazdasági Akadémiára. A második világháború idején ismét behívták katonának, ahol főhadnagyi beosztást kapott a szombathelyi tüzérség állományában. Hadifogságba került, ahonnan hazatérve 1948-tól az akkori, már Magyar Agrártudományi Egyetem (MATE) Mezőgazdaságtudományi Kara Keszthelyi Osztály Állattenyésztési Tanszékén folytatta munkáját. A vidéki akadémiák bezárása után az Állattenyésztési Kutató Intézet Szarvasmarhatenyésztési Osztályán kutatóként tevékenykedett. A mezőgazdasági felsőoktatás keszthelyi újra indítását követően 1954. őszétől ismét a Keszthelyi Mezőgazdasági Akadémia Állattenyésztési Tanszék vezetője lett, amely beosztását 1969. május 31-ig, nyugállományba vonulásáig ellátta. Közben egy ciklusban az akadémia igazgatója is volt. Nyugdíjasként is, szinte az 1986. szeptember 22-én bekövetkezett haláláig rendszeresen bejárt az egyetemre, részt vett a tanszék munkájában.

Elsősorban takarmányozástani, szarvasmarha tenyésztési, tejgazdaságtani ismereteket oktatott. A gyakorlatias képzést szorgalmazta, a tangazdaságok szerepét hangsúlyozta. Igényes, szigorú, legendás tanár volt. Sok hallgatót megbuktatott a vizsgákon, még az ifj. Horthy Miklóst is. Nála nem volt protekció. A sikertelen vizsga eredményekről így nyilatkozott: „Nem azért bukott, mert nem tudott, hanem: mert a kötelességét nem teljesítette.” Sajátos óráinak, vizsgáztatásainak hangulatát, allűrjeit a Keszthelyen végzett gazdászok generációi őrzik, sajnos ma már egyre kevesebben.

Elindította és hosszú ideig szervezte a hazai állattenyésztési ellenőr, tejellenőr képzést. A nála hét évvel fiatalabb, közel 100 évet élt dr. Kecskés Sándor állattenyésztési főellenőr, tudományos főmunkatárs, MAE vezető, szakíró büszkén emlegette, hogy sokat tanult Berke professzortól.

Kutatásai a szarvasmarha takarmányozási kérdéseinek tisztázására, a magyar tarka szarvasmarha nemesítésére, gépi fejés elősegítésére irányultak. Gyakorlatias

kutató szakember volt. Nem hitt a „hókuszpókuszokban”. Még tanszékvezetőként és akadémiai igazgatóként is munkanapjait rendszerint a tehenészetben kezdte. A kísérleti eredményekben csak akkor hitt, ha azok a gyakorlatban is igazolódtak.

Szakmaiságát, szellemiségét, elkötelezettségét talán az, a Magyar Mezőgazdaság 1980. 35. évf.10. számának adott interjúja fejezi ki legjobban, amelyben így fogalmazott: „Az ember, a mezőgazda kötelessége, kötelességei határozzák meg a napokat, a jelent, a jövőt. Ettől fiatal a tudás, ez hozza magával azt az érzést, amiből a mezőgazda részesül: örülni - mit örülni? - ujjongani az eredménynek, a termésnek, az egészséges, életteli állománynak. Akit ez nem tesz boldoggá, biztosan elvétette valahol. Talán a kötelességét felületesen fogalmazta meg, vagy ami legalább akkora hiba: azt vélte, a tudás egymagában elég.”

Szabó Ferenc